

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: BB-74S/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6023200041
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:6023200041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Petra Piroša a JUDr. Mgr. Kataríny Haviarovej, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 820 05 Bratislava, 2/ Mesto Lučenec, so sídlom Novohradská 1, 984 01 Lučenec, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2022/030125-002 zo dňa 01.12.2022, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Návrh žalobcu na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie **z a m i e t a**.

III. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie a administratívne rozhodnutia

1. Okresný úrad Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“) po ukončení zisťovacieho konania rozhodnutím č. OU-LC-OSZP-2022/004339-018 zo dňa 11.07.2022, vydaným podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon EIA“) rozhodol tak, že na základe predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti „1/71 Holiša most cez železničnú trať ev. č. 71-002“ navrhovateľom Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, Miletičova 19, 826 19 Bratislava, Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest Banská Bystrica, Skuteckého 32, 974 23 Banská Bystrica, IČO: 00 003 328 (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „ďalší účastník konania“), navrhovaná činnosť sa v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z., posudzovať nebude (I. výrok). Navrhovaná činnosť bude realizovaná v k. ú. A. na pozemkoch parcelné č. KN-C 7746, 7744, KN-E 3007, 3008, 3009, 3013/1, 3014/1, 3014/2, 3014/3, 3014/4, 3014/5, 3056/1, 3056/32, 3255, 3254/1, 3323, ktorej predmetom a cieľom je rekonštrukcia mosta ev. č. 71-002 podľa aktuálnych STN a EU noriem kvôli zabezpečeniu bezpečnosti cestnej premávky na tomto cestnom ťahu. Zároveň prvostupňový orgán verejnej správy podľa 29 ods. 13 zákona EIA uložil navrhovateľovi podmienky, ktoré majú eliminovať alebo zmierňovať vplyvy na životné prostredie, a to v požiadavkách uvedených v bodoch 1 až 18 (II. výrok).

2. Voči predmetnému rozhodnutiu sa odvolal účastník konania - Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, korešpondenčná adresa: P.O. Box 21 8, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174 (ďalej len „žalobca“).

3. Žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OOP3-2022/030125-002 zo dňa 01.12.2022 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný sa plne stotožnil s posúdením navrhovanej činnosti, pričom v konaní prvostupňového správneho orgánu nezistil také porušenie hmotného alebo procesného práva, pre ktoré by bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného najmä vyplynulo, že v danom prípade žalobca namietal porušenie ustanovení zákona EIA a Správneho poriadku, konkrétne § 20a písm. a), § 29 ods. 13 a § 29 ods. 3 v spojení s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalovaný však po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že prvostupňový orgán postupoval v súlade s právnymi predpismi.

5. Žalovaný uviedol, že v druhostupňovom konaní preskúmal všetky aspekty prípadu v zmysle § 59 ods. 1 Správneho poriadku. Žalobca vzniesol počas zisťovacieho konania pripomienky, ktoré zopakoval aj v odvolaní, avšak správny orgán konštatoval, že navrhované opatrenia neboli vhodné na zahrnutie do podmienok rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 zákona EIA. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal s pripomienkami a uviedol svoje úvahy. Žalovaný orgán sa stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a uviedol, že nie je potrebné, aby sa správny orgán vysporiadal s každou jednotlivou pripomienkou, ak nemajú zásadný význam pre vec.

6. Jednou z kľúčových odvolacích námietok žalobcu bola neakceptácia jeho návrhov na zmierňujúce alebo eliminačné podmienky. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/89/2015, podľa ktorého nie je právnym nárokom verejnosti ani občianskych združení, aby boli ich pripomienky v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie prijaté. Účelom účasti verejnosti je skôr predložiť odborné pripomienky, ktoré by mali byť relevantné a kvalifikované.

7. Pokiaľ žalobca ďalej tvrdil, že odvolaním napadnuté rozhodnutie nesledovalo cieľ a účel zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa § 2 tohto zákona, žalovaný k tomu uviedol, že predmetné ustanovenie má deklaratívny charakter a jeho cieľom je vyjadriť účel zákona, nie stanoviť konkrétne povinnosti pre orgány verejnej správy. Argument žalobcu, že správny orgán uprednostnil ekonomické záujmy pred ekologickými, bol zamietnutý s odôvodnením, že v danom prípade ide o rekonštrukciu mosta, ktorý už existuje a ktorého stav je technicky nevyhovujúci. Žalovaný argumentoval, že neuskutočnenie rekonštrukcie by mohlo viesť k závažným rizikám pre verejnosť, životné prostredie a infraštruktúru (najmä železničnú trať), a preto je oprava mosta nevyhnutná.

8. V rámci hodnotenia environmentálnych dopadov rekonštrukcie neboli identifikované významné negatívne vplyvy, a preto nebolo potrebné ďalšie posudzovanie vplyvov podľa zákona. Správny orgán postupoval v súlade so stanoviskami dotknutých orgánov, ktoré nepožadovali ďalšie posudzovanie. Všetky podstatné pripomienky dotknutých subjektov boli zapracované do podmienok rozhodnutia.

9. Na záver žalovaný orgán konštatoval, že žalobcove námietky sú neopodstatnené, keďže z dostupných informácií nevyplývajú žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by potvrdzovali významné negatívne vplyvy na životné prostredie v dôsledku navrhovanej rekonštrukcie mosta.

Zhrnutie tvrdení žalobcu v zmysle žaloby a repliky a vyjadrenie žalovaného

10. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca na Krajskom súde v Banskej Bystrici žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2022/030125-002 zo dňa 01.12.2022, ktoré navrhoval podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f) a písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušiť, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-LC-OSZP-2022/004339-018 zo dňa 11.07.2022 a vec vrátiť prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

11. Žalobca namietal porušenie § 24 ods. 1 písm. i) zákona č. 24/2006 Z. z., ktorý sa týka zverejňovania informácií o navrhovanej činnosti a jej zmene. Žalovaný správny orgán však považoval túto námietku za neopodstatnenú a argumentoval, že všetky zákonom požadované informačné povinnosti boli riadne splnené. Oznámenie o zmene navrhovanej činnosti bolo zverejnené v súlade s ustanoveniami § 24 ods. 1 a § 29 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z. na webovej stránke prvostupňového orgánu verejnej správy, Ministerstva životného prostredia SR, ako aj na úradnej tabuli dotknutej obce, v súlade s § 29 ods. 8 zákona EIA. Týmto spôsobom bola verejnosť riadne informovaná o zmene navrhovanej činnosti a mala možnosť sa zapojiť do konania, predkladať pripomienky a názory. Samotná skutočnosť, že žalobca predložil svoje stanovisko k zmene navrhovanej činnosti, potvrdzuje, že verejnosť bola dostatočne oboznámená s procesom.

12. Ďalej bolo zabezpečené, aby verejnosť, ktorá nebola priamym účastníkom konania, bola informovaná o výsledkoch zisťovacieho konania prostredníctvom zverejnenia rozhodnutia na webových stránkach a úradnej tabuli, čo umožňovalo aj podanie odvolania podľa § 24 ods. 4 zákona EIA, čím sa verejnosť mohla stať účastníkom ďalších povolovacích konaní.

13. Žalobca bol tiež informovaný o ukončení dokazovania a možnosti vyjadriť sa k zhromaždeným podkladom v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, avšak na túto výzvu nereagoval.

14. Ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. stanovuje základné požiadavky na informovanie verejnosti o jednotlivých fázach konania. Žalovaný správny orgán uviedol, že toto ustanovenie nedáva taxatívny výpočet informácií, ktoré je správny orgán povinný zverejniť. Na základe písm. i) je správny orgán oprávnený zvážiť, či počas konania vznikli „iné dôležité informácie“, ktoré by mali byť zverejnené. Zákon síce nedefinuje pojem „iné informácie“, ale ponecháva to na posúdenie správneho orgánu. V tomto prípade správny orgán vyhodnotil, že neexistovali žiadne iné informácie, ktoré by mali byť zverejnené, a preto neporušil svoju povinnosť podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Na základe toho žalovaný považoval žalobný dôvod za neopodstatnený.

15. Žalobca tvrdil, že došlo k porušeniu § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré sa týka povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti. Žalovaný správny orgán v rozhodnutí podrobne uviedol, že táto námietka bola v napadnutom rozhodnutí dostatočne prejednaná a objasnená, pričom sa žalovaný v odôvodnení na strane 18 venoval práve tejto otázke.

16. Žalovaný zdôraznil, že postup pri upustení od variantného riešenia sa neriadi ustanoveniami Správneho poriadku, čo vyplýva z § 64 písm. c) zákona EIA. Proces upustenia od povinnosti vypracovať viaceré varianty riešenia prebieha ešte pred samotným podaním žiadosti o vykonanie zisťovacieho konania. Žalovaný poukázal tiež na to, že podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. a prílohy č. 8a tohto zákona nie je povinné vypracovávať oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vo viacerých variantných riešeniach. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov.

17. V posudzovanom prípade išlo o rekonštrukciu existujúceho mosta, ktorý je v súčasnosti technicky nevyhovujúci. Na základe týchto skutočností žalovaný správny orgán považoval žalobný dôvod žalobcu za neopodstatnený, keďže zmena navrhovanej činnosti nevyžadovala variantné riešenie ani ďalšie posudzovanie z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

18. Žalobca namietal porušenie § 63 zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré upravuje konzultácie medzi účastníkmi konania a dotknutými subjektmi. Žalovaný správny orgán však považoval túto námietku za neopodstatnenú a uviedol, že s ňou sa dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na stranách 18 až 19.

19. Žalovaný uviedol, že podľa administratívneho spisu nebolo potrebné zvolávať konzultácie, pretože žiadny z dotknutých subjektov vo svojich stanoviskách nenamietal proti zmene navrhovanej činnosti, ani nevyžadoval ďalšie konzultácie. Navyše, požiadavky žalobcu, ktorý žiadal konzultácie, nesúviseli priamo so zmenou navrhovanej činnosti, a preto neboli v súlade s účelom konzultácií podľa § 63 zákona EIA. Žalobca vo svojej žalobe neposkytol konkrétne námietky alebo dôvody, ktoré by vysvetľovali, prečo by bolo potrebné uskutočniť konzultácie. Neuviedol ani žiadne špecifické skutočnosti,

ktoré by vyžadovali priame konfrontovanie medzi účastníkmi konania a orgánmi zapojenými do rozhodovania. Navyše, podľa žalovaného správneho orgánu, písomné stanoviská a vyjadrenia, ktoré boli súčasťou administratívneho konania, poskytovali dostatočný základ na rozhodnutie bez potreby ďalších konzultácií. Prvostupňový orgán poskytol všetkým účastníkom konania možnosť vyjadriť sa k zhromaždeným podkladom rozhodnutia v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pričom žalobca nevyužil právo nahliadnuť do spisu, ani predložiť svoje pripomienky k podkladom. Navyše, ani v podanom odvolaní, ani v samotnej žalobe žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by bolo potrebné riešiť formou konzultácií. Na základe týchto skutočností žalovaný dospel k záveru, že konzultácie neboli potrebné a že žalobcove námietky sú neopodstatnené.

20. Žalobca vytýkal, že dochádza k absencii pomoci zo strany orgánu verejnej správy ekologickým spolkom v rámci zisťovacieho konania. Žalovaný správny orgán však túto námietku považoval za neopodstatnenú a argumentoval, že postupoval v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. a Správnym poriadkom. Žalovaný zdôraznil, že rozhodnutie prvostupňového orgánu obsahovalo všetky potrebné úvahy a podmienky na ochranu životného prostredia, a že tieto podmienky budú musieť byť dodržané počas realizácie a užívania stavby. Prvostupňový orgán verejnej správy poskytol verejnosti možnosť zapojiť sa do konania, podávať pripomienky a následne ich riadne vyhodnotil. Žalobca mal rovnaké práva ako ostatní účastníci konania a jeho pripomienky boli riadne posúdené.

21. V súlade s § 29 ods. 6 a § 29 ods. 8 zákona č. 24/2006 Z. z. orgán verejnej správy zabezpečil zverejnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti prostredníctvom obce, rezortných orgánov a na webových stránkach, čím umožnil verejnosti prístup k informáciám a zapojenie sa do procesu. Žalobca ako ekologický spolok predložil písomné stanovisko, čím sa stal účastníkom konania, a jeho pripomienky boli zohľadnené.

22. Ďalej žalovaný konštatoval, že účastníci mali možnosť nahliadnuť do podkladov rozhodnutia v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku a mohli sa k nim vyjadriť. Po tejto lehote prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré bolo riadne zverejnené a zaslané dotknutým subjektom, vrátane možnosti odvolania.

23. V závere žalovaný správny orgán uviedol, že žalobcovi nebolo bránené v aktívnej účasti v zisťovacom konaní, a že jeho postavenie ako účastníka konania bude zachované aj v následných povoľovacích konaniach. Na základe uvedených skutočností považoval žalovaný aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

24. Žalovaný trval na správnosti právneho posúdenia veci, na zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočne odôvodnené, zrozumiteľné a zastával názor, že zistený skutkový stav bol dostačujúci na riadne posúdenie veci, pričom procesné práva účastníkov konania boli zabezpečené dostatočným spôsobom. Navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietnuť, rovnako navrhol zamietnuť aj návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania k žalobe

25. Ďalší účastník konania uviedol, že žalobcom navrhované opatrenia s konkrétnou navrhovanou zmenou činnosti nesúvisia, sú neaplikovateľné, z čoho je zrejmé, že žalobca sa konkrétnym projektom vôbec nezaobrá, neberie do úvahy jeho špecifiká, či reálne dopady na životné prostredie, a preto jeho tvrdenia o záujme o presné, správne informácie o následkoch konkrétneho projektu na životné prostredie sú nanajvýš pochybné a len ťažko možno uveriť, že sleduje záujmy na ochrane životného prostredia tak, ako to deklaruje. Záujem verejnosti na ochrane životného prostredia je žiaduci a požíva ochranu zo strany platných právnych predpisov SR a práva EÚ, avšak záujem žalobcu na ochrane životného prostredia spôsobom akým ho uplatňuje, keď z jeho písomných stanovísk a vyjadrení je zrejmé, že konkrétnym projektom a jeho špecifikami sa vôbec nezaobrá (inak by súčasťou jeho návrhov nemohlo byť zriadenie parkovacích miest formou podzemných garáží, požiadavka na aplikáciu zelených strešných krytín, či zelených stien a i., keď zmenou navrhovanej činnosti je rekonštrukcia existujúceho mostného objektu), je pochybný a má atribúty šikanózneho výkonu práva, ktorého cieľom nie je ochrana životného prostredia.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby - podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

26. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. BB-74S/8/2023- 61 zo dňa 29.03.2023, právoplatným dňa 15.04.2023, podľa § 188 SSP zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, nakoľko nezistil naplnenie zákonného predpokladu na vydanie takéhoto rozhodnutia v zmysle § 185 SSP, a to z dôvodov bližšie uvedených v odôvodnení predmetného uznesenia.

27. S účinnosťou od 01.06.2023 prešla pôsobnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici ako správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z., ktorý vec vedie pod sp. zn. BB-74S/8/2023.

28. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ako aj ich postup v konaní, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 134 ods. 1 SSP), rešpektujúc stav v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (§ 135 ods. 1 SSP v znení do 30.06.2023) a po prejednaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol podľa § 190 SSP. Rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko súd nezistil žiaden dôvod podľa §107 ods. 1 SSP. Rozsudok bol dňa 18.09.2024 v súlade s § 137 ods. 3 SSP vyhlásený vyvesením jeho skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámené dňa 26.07.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

29. Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2022/030125-002 zo dňa 01.12.2022, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy č. OU-LC-OSZP-2022/004339-018 zo dňa 11.07.2022, ktorý po vykonaní zisťovacieho konania pre navrhovanú činnosť „1/71 Holiša most cez železničnú trať ev. č. 71-002” rozhodol podľa § 29 ods. 11 a ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z. tak, že navrhovaná činnosť oznámená navrhovateľom sa v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, posudzovať nebude.

30. Vzhľadom na povahu predmetu súdneho prieskumu ide o správnu žalobu, v konaní o ktorej je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle § 134 ods. 1 SSP, nakoľko sa nejedná o žiadnu z výnimiek uvedených v § 134 ods. 2 SSP. Keďže je predmetné konanie ovládané dispozičnou zásadou, súdny prieskum nie je v tejto veci absolútny. Správny súd nie je oprávnený a ani nemôže dôvody nezákonnosti v žalobe neuvedené dopĺňať podľa zistení z administratívneho spisu, ani všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti konkretizovať na daný prípad. Všeobecne uplatnené námietky, resp. vyjadrenie nesúhlasu so závermi žalovaného v rámci žalobných bodov správnej žaloby bez primeranej skutkovej a právnej argumentácie viažúcej sa vecne k napadnutému rozhodnutiu žalovaného, či prvostupňovému rozhodnutiu, neumožňuje správne súdu uskutočniť prieskum zákonnosti, pretože práve rozsahom a dôvodmi žaloby je správny súd pri prieskume vedený a súčasne aj limitovaný. Žalobca musí v žalobe v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) SSP uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia žalovaného za nezákonné. Správny súd teda posudzoval, či žalovaný postupoval v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi, a to výlučne v rozsahu namietaných tvrdení žalobcom v rámci uplatnených žalobných bodov v lehote na podanie žaloby, keďže správne súdnictvo je ovládané koncentračnou zásadou vyjadrenou v § 62 ods. 1 a § 183 SSP, a na neskôr uplatnené žalobné námietky prednesené nad rámec skutočností a argumentov uvedených v správnej žalobe správny súd prihliadať nemôže.

31. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z.; príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

32. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z.; ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

33. Podľa § 29 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z. z.; rezortný orgán, povolujujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej

lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

34. Podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z.; výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

35. Podľa § 20a písm. a) zákona č. 24/2006 Z. z.; rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje
a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13.

36. Podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona č. 24/2022 Z. z.; príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o
i) iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia.

37. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.; príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povolujuúcim orgánom alebo schvalujuúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

38. Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.; na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem
a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona
b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6,
d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
f) konfliktu záujmov podľa § 63a.

39. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.; v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

40. Podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR; každý má právo na priaznivé životné prostredie.

41. Podľa čl. 45 Ústavy SR; každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

42. Podľa čl. 51 ods. 1 Ústavy SR; domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

43. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR; Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

44. Podľa čl. 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí SR č. 43/2006 Z. z.); každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť

pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

45. Podľa čl. 4 ods. 1 Aarhuského dohovoru; každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií:

a) bez toho, aby musel byť preukázaný záujem;

b) v požadovanej forme s výnimkou, ak

i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo

ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.

46. Podľa čl. 9 ods. 3, 4 a 5 Aarhuského dohovoru;

3. Navyše bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

4. Navyše bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 1, postupy uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 zabezpečia zodpovedajúcu a účinnú nápravu vrátane predbežných právnych opatrení, ak sú vhodné, a musia byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé. Rozhodnutia podľa tohto článku budú vydávané alebo zaznamenané písomne. Rozhodnutia súdov, a kedykoľvek je to možné, aj iných orgánov budú verejne prístupné.

5. S cieľom posilniť účinnosť ustanovení tohto článku každá Strana zabezpečí, aby bola verejnosť informovaná o prístupe k správne a súdne preskúmaniu, a zväži vytvorenie vhodných podporných mechanizmov s cieľom odstrániť alebo znížiť finančné a iné bariéry v prístupe k spravodlivosti.

47. Podľa čl. 6 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len "smernica o EIA") podrobné pravidlá pre informovanie verejnosti, napr. vyvesením oznamov v určitom okruhu alebo zverejnením v miestnej tlači, a konzultácie s dotknutou verejnosťou, napr. písomnými podaniami alebo prostredníctvom verejnej ankety, určia členské štáty. Členské štáty prijmu potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby boli dôležité informácie dostupné pre verejnosť v elektronickej forme aspoň prostredníctvom centrálného portálu alebo ľahko dostupných prístupových bodov na príslušnej správnej úrovni.

48. Pokiaľ žalobca namietal nesprávnu aplikáciu a porušenie § 20a, § 29 ods. 3 a § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z., t. j. čo sa týka nesplnenia kvalitatívnych a zákonných náležitostí na formu a obsah výroku a odôvodnenia vydaného rozhodnutia v zisťovacom konaní, správny súd nezistil žalobcom tvrdené porušenie zákona, najmä ním tvrdenú absenciu správnej úvahy a určenia opatrení a podmienok vo vzťahu k ochrane životného prostredia vo výroku rozhodnutia. Tvrdenie žalobcu je v priamom rozpore s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, keďže orgán verejnej správy uviedol k otázke aké opatrenie a z akého dôvodu vo vzťahu k ochrane životného prostredia uložil vo výroku rozhodnutia a aké naopak nie. Vychádzal zo stanovísk k zmene navrhovanej činnosti, ktoré v zákonom stanovenom termíne doručili oslovené subjekty. Stanoviská podrobne uviedol v odôvodnení, ako aj z nich vyplývajúce požiadavky, ktoré ako podmienky eliminujúce vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie uložil dodržať pri príprave dokumentácie v procese konaní o povolení činnosti podľa osobitných predpisov, a ktoré zapracoval do výrokovej časti rozhodnutia. Do výroku rozhodnutia nezahrnul také v stanoviskách uvedené pripomienky, ktoré ako povinnosť navrhovateľovi vyplývajú z ustanovení všeobecne záväzných predpisov. Písomné stanoviská oslovených subjektov, ktoré ich dali, boli všetky kladné a nepožadovali ďalšie posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti. Niektoré sa nevyjadřili, u nich sa má za to, že ich stanoviská sú súhlasné v zmysle § 29 ods. 9 zákona EIA. Svoju úvahu o neuložení ďalších podmienok do výroku rozhodnutia odôvodnil tiež tým, že navrhovaná činnosť podlieha procesu povoľovania podľa osobitného zákona. Námietka absencie správnej úvahy a riadneho odôvodnenia rozhodnutia je nedôvodná aj vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného vydanom v odvolacom konaní. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol ako sa vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami, zároveň preskúmal prvostupňové rozhodnutie v úplnom rozsahu, tak ako mu to ukladá Správny

poriadok, na subsidiárne použitie, ktoré ho odkazuje ustanovenie § 64 ods. 1 zákona EIA. Odôvodnil v dostatočnom rozsahu nezistenie žiadnych pochybení prvostupňového orgánu v rozhodovacom procese, teda tak v konaní, ako aj v samotnom prvostupňovom rozhodnutí.

49. Podľa § 29 ods. 13 zákona EIA výrok rozhodnutia, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Prvostupňový orgán rozhodol, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA a zároveň uložil zabezpečiť vo výroku vymenované požiadavky v povoľovacom konaní. Tvrdenie žalobcu, že výrok neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, pretože neobsahuje opatrenia vo vzťahu k ochrane životného prostredia, nepovažuje správny súd za správne. Ak žalobca v žalobe neuviedol, ktoré konkrétne požiadavky z jeho stanoviska neboli zohľadnené, nie je zrejmé, z akého dôvodu by malo byť rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné.

50. K otázke uvedenia opatrení vo výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy zaujal stanovisko Najvyšší správny súd SR už vo viacerých rozhodnutiach. Napríklad v rozsudku sp. zn. 7Svk/19/2021 zo dňa 29.03.2023 uviedol, že ustanovenie § 29 ods. 13 zákona EIA, ale ani iné ustanovenia tohto zákona neurčujú, o aké podmienky má ísť, ich určenie je tak prenechané samotnému posudzujúcemu orgánu. Ide teda o jeden z prípadov, kedy zákon priznáva tomuto orgánu správne uváženie, ktoré správne súdy podľa § 27 ods. 2 SSP môžu preskúmať len do tej miery, či nevybočil z medzí a hľadísk určených zákonom. Správny súd teda nemôže hodnotiť samotné opatrenie, len to, či správna úvaha, ktorá viedla správny orgán k ich uloženiu nevybočuje zo zákonných medzí. V tu posudzovanej veci prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, prečo do výrokovej časti zapracoval opatrenia ako požiadavky dotknutých orgánov a prečo nezapracoval iné, pričom na jeho správnej úvahe nevzhladol správny súd žiadne pochybenie. Za podstatné považuje správny súd to, že žalobca mal v predmetnej veci predniesť konkrétne skutkové a právne dôvody, prečo mal žalovaný v preskúmvanom rozhodnutí uložiť určité opatrenia a prečo ich neuložením prekročil hranice správneho uváženia. Žalobca žiadne takéto konkrétne dôvody neuviedol, pričom nestačí len tvrdiť, že orgán verejnej správy pochybil, ak sa nezaoberal stanoviskom, pripomienkami a požiadavkami žalobcu k oznámenej zmene navrhovanej činnosti.

51. Nad rámec uvedeného správny súd uvádza, že logickým predpokladom, aby mohli byť uložené opatrenia na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvov podľa § 29 ods. 13 zákona EIA, je to, že navrhovaná činnosť vôbec takéto vplyvy má, alebo môže mať. Orgány verejnej správy vychádzali zo skutkového zistenia, ktoré je založené na oznámení zmeny navrhovanej činnosti ďalším účastníkom konania, že nevyvolá nové významné vplyvy na životné prostredie, a to aj kumulatívne, vrátane vplyvov na zdravie obyvateľov, pričom zohľadnili aj súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Dôkazom toho, že zmena navrhovanej činnosti nevyvolá nové významné vplyvy sú aj stanoviská od dotknutých subjektov, ktoré dali kladné stanoviská a nepožadovali ďalšie posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti. Pokiaľ teda žalobca namietal nedostatočnosť uložených opatrení, nie je zrejmé, ako by sa ďalšími opatreniami mali eliminovať alebo zmierňovať nezistené negatívne vplyvy na životné prostredie. Zo zhodnotených predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladajú také negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok významné zhoršenie stavu životného prostredia a zdravia obyvateľov v záujmovom území v porovnaní s existujúcim stavom. Tým, že orgán verejnej správy však uviedol vo výroku podmienky/požiadavky, ktorých dodržanie má eliminovať alebo zmierňovať vplyv na životné prostredie, si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 29 ods. 13 zákona EIA v rozhodnutí zo zisťovacieho konania tieto podmienky uviesť.

52. Správny súd nepovažuje za dôvodnú ani žalobnú námietku, že dochádza k absencii pomoci zo strany orgánu verejnej správy ekologickým spolkom v rámci zisťovacieho konania. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že postup tak prvostupňového orgánu verejnej správy, ako aj žalovaného bol súladný so zákonom EIA. Prvostupňový orgán verejnej správy poskytol verejnosti možnosť zapojiť sa do konania, podávať pripomienky a následne ich riadne vyhodnotil. Žalobca mal rovnaké práva ako ostatní účastníci konania a jeho pripomienky boli riadne posúdené. Orgán verejnej správy zabezpečil zverejnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti prostredníctvom obce, rezortných orgánov a na webových stránkach, čím bol umožnený verejnosti prístup k informáciám a zapojenie sa do procesu v zisťovacom konaní. Žalobcovi nebolo bránené v aktívnej účasti v tomto konaní. Mal možnosť nahliadnuť do podkladov rozhodnutia v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku a mohol sa k nim vyjadriť. Žalobca sám ako ekologický spolok predložil písomné stanovisko, čím sa stal účastníkom konania, a

jeho pripomienky boli zohľadnené. To, že žalobca vysporiadanie sa s jeho námietkami považuje za nenáležitú, neznamená, že sa orgán verejnej správy nimi nezaoberal. Žalobcovi, ako zainteresovanej verejnosti tak z Aarhuského dohovoru, ako ani z vnútroštátnej právnej úpravy nevyplýva právny nárok, aby jeho pripomienkam v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie bolo vyhovené, ako to vyplýva aj zo záverov rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23.02.2017. Na základe uvedených skutočností vyhodnotil správny súd aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

53. Žalobca tiež namietal porušenie práva na konzultácie podľa § 63 zákona EIA. K tejto otázke sa vyjadril kasačný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. v rozsudku sp. zn. 5Svk/40/2022 zo dňa 30.03.2023, sp. zn. 6Svk/42/2022 zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 2Svk/5/2022 zo dňa 22.08.2023 a sp. zn. 7Svk/11/2022 zo dňa 26.10.2023. Najvyšší správny súd SR uviedol, že z obsahu § 63 zákona č. 24/2006 Z. z. nevyplýva, že by sa konzultácie za každých okolností museli realizovať výslovne ústnou formou. Navyše z § 64 menovaného zákona vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani § 21 o nariadení ústneho pojednávania, pričom toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ústne pojednávanie nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. V nenariadení ústnej formy konzultácií Najvyšší správny súd SR potom nevidel porušenie zákona EIA ani Správneho poriadku. Okrem uvedeného možno poukázať na skutočnosť, že samotný článok 6. ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť realizovaná nielen výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní, alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti“. Nárok na ústne konzultácie žalobcovi neprináleží ani z článku 6. ods. 5 smernice EIA, podľa ktorého: podrobné pravidlá pre informovanie verejnosti, napr. vyvesením oznamov v určitom okruhu alebo zverejnením v miestnej tlači, a konzultácie s dotknutou verejnosťou, napr. písomnými podaniami, alebo prostredníctvom verejnej ankety, určia členské štáty. Z bodu 29 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2014/52/EÚ zo dňa 16.04.2014, ktorou sa mení Smernica EIA a z ktorého znenia taktiež vyplýva, že sa nevyžadujú žiadne formálne konzultácie v štádiu zisťovacieho konania. Osvojac si právny názor na uvedenú otázku súdu vyššej authority (aktuálna rozhodovacia prax NSS SR napr. sp. zn. 3Svk/21/2023 zo dňa 30.05.2024, sp. zn. 5Svk/9/2023 zo dňa 27.06.2024) správny súd konštatuje, že ani táto žalobná námietka nebola dôvodná.

54. Žalobca namietal porušenie § 24 ods. 1 písm. i) zákona č. 24/2006 Z. z., ktorý sa týka zverejňovania informácií o navrhovanej činnosti a jej zmene. Žalobca v žalobe tvrdil, že neboli zverejnené stanoviská dotknutých orgánov, či verejnosti. Z ustanovenia § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA vyplýva, že príslušné orgány verejnej správy zverejňujú aj „iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia“, pričom toto ustanovenie je podľa ustáleného názoru kasačného súdu potrebné vykladať tak, že neupravuje povinnosť sprístupňovať iné dokumenty ako tie, ktoré sú uvedené v danom ustanovení (tieto zákonodarcia presne určil), ale týka sa informácií nezachytených v dokumente. Ak toto ustanovenie odkazuje na „povolenie“, je potrebné ho vykladať v súlade s definíciou tohto pojmu vymedzenou v § 3 zákona EIA, pričom ide o rozhodnutie v nasledujúcom povoľovacom konaní, a nie o rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu (rozsudok NSS SR sp. zn. 5Svk/9/2023 zo dňa 27.06.2024) . Správny súd preto vyhodnotil aj túto žalobnú námietku za neopodstatnenú.

55. Žalobca tvrdil, že došlo k porušeniu § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré sa týka povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti. Z ustanovenia § 64 písm. c) zákona EIA vyplýva, že postup pri upustení od variantného riešenia sa neriadi ustanoveniami Správneho poriadku. Proces upustenia od povinnosti vypracovať viaceré varianty riešenia prebieha ešte pred samotným podaním žiadosti o vykonanie zisťovacieho konania, čo znamená, že odvolací orgán nemôže v odvolacom konaní rozhodovať o veci, ktorá ani nebola predmetom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Navyše podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. a prílohy č. 8a tohto zákona nie je povinné vypracovávať oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vo viacerých variantných riešeniach. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov. V tu posudzovanom prípade išlo o rekonštrukciu existujúceho mosta, ktorý je v súčasnosti technicky nevyhovujúci. Rekonštrukcia neznamená zmenu funkčného využitia krajiny, ale iba obnovu pôvodného technického stavu na pôvodnom mieste. Vzhľadom na to, že sa tým nemení funkčné využitie mosta alebo okolia, nebolo potrebné vypracovať viaceré varianty riešenia. Na základe týchto skutočností

aj správny súd zastáva názor, že zmena navrhovanej činnosti nevyžadovala variantné riešenie ani ďalšie posudzovanie z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Žaloba aj v tejto časti bola nedôvodná.

56. K skutočnosti, že sa žalobca nestotožňuje so záverom žalovaného, poukazuje správny súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010 zo dňa 23.11.2010 (použiteľné aj na administratívne konanie), podľa ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

57. Ďalšie body správnej žaloby správny súd považuje za všeobecné, bez priliehavej argumentácie prepájajúcej tieto s posudzovanou vecou, pričom v daných bodoch správnej žaloby nie sú obsiahnuté žalobné námietky nezákonnosti voči preskúmaným rozhodnutiam. Pokiaľ ide o tvrdené porušenie hmotného práva, tak žalobca predniesol opäť len všeobecné a nekonkrétne žalobné námietky s poukazom na vybrané ustanovenia Ústavy SR a Charty základných práv EÚ bez priliehajúcej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa na predmetnú vec. Týmto žalobným námietkam chýba konkrétny materiálny obsah zabezpečujúci presadzovanie záujmov ochrany životného prostredia v konkrétnej prejednávanej veci.

58. Žalobca v správnej žalobe navrhol, aby správny súd prerušil konanie a podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie s nasledovnou otázkou: „Či postup správneho orgánu, ktorým sa neustanoví záväzná podmienka v rozhodnutí z konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie bez toho aby boli určené porovnateľné alebo lepšie opatrenia na ochranu životného prostredia je v súlade s právom Európskej únie.“

59. Správny súd nevzhladol dôvodnosť takéhoto návrhu, nakoľko položenie uvedenej otázky nie je relevantné, keďže by nemohlo ovplyvniť rozhodnutie v prejednávanej veci, táto otázka totiž nie je jedným z dôvodov, na ktorých je postavené predmetné rozhodnutie súdu. Takáto povinnosť iniciovať konanie pred Súdnym dvorom EÚ správneho súdu nevyplýva ani z čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, keďže nie je konečným súdom. Za podstatné považuje správny súd to, že návrh žalobcu je nekonkrétny, žalobca v ňom neuviedol, ktoré konkrétne normy európskeho práva (ich ustanovenia) majú byť objasnené a aplikované v danej veci. Správny súd pritom poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, z ktorých vyplýva, že začatie prejudiciálneho konania závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (napr. rozsudok zo 6. decembra 2008, Cartesio, C 210/06). Preto správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (§ 100 ods. 1 písm. c) SSP a contrario), postupujúc podľa § 162 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP.

60. Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia a postupu, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí, a to v rozsahu tvrdení žalobcu, t. j. v rozsahu žalobných bodov uplatnených podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 1 SSP v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby, rešpektujúc stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, správny súd konštatuje, že nezistil tvrdené dôvody nezákonnosti, t. j. nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) – že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, § 191 ods. 1 písm. d), a to nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nezistil ani tvrdenú skutočnosť, že skutkový stav je v rozpore s administratívnym spisom alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP) a taktiež nezistil, že by v administratívnom konaní došlo k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by vyústilo do vydania nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

61. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadna zo žalobcových námietok nebola dôvodná. Preto správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

62. Náhradu trov konania správny súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, pretože nezistil vo vzťahu k žiadnemu z nich na to zákonný dôvod. Žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, správny súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané (§ 168 SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania správny súd voči neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, pretože mu neuložil žiadnu takú povinnosť, v súvislosti s ktorou by mu vznikli trovy a zároveň si ani iné trovy konania neuplatnil, priznanie ktorých by prichádzalo do úvahy len z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

63. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

63. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.